

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij
Francisci Lamberti Auenionensis**

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

Pars Secvnda. Secu[n]do, prophetat aduersum superbia[m] Edom, & fiduciam in munita loca.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

FRANC. LAMB. IN ABDIAM

PARS SECUNDA.

Ecce parvulum dedit e in gentibus, contem-
ptibilis tu es ualde. Superbia cordis tui exte-
lit te, habitantem in scissuris petrarum, exal-
tantem solium tuum. Qui Dicis in corde
tuo, quis detrahet me in terram? Si exaltatus
fueris ut aquila, & si inter sydera posueris
nidum tuū inde detrahā te, dicit dominus.

Idem ferē habes apud Hieremiam, ubi suprà. Quo ser-
mone, ostendit quām abominaretur superbiam Edom.
Summe namq; detestatur omnem superbiam, in omni-
bus quae in hoc maxime sita est, dum nobis quicquam tribu-
imus, aut nobis fidimus. Soli namq; Deo fidendum est, &
illi soli à quo omnia, est pro omnibus gloria reddēda. Ideo
qui horum quicquam sibi tribuit, superbus est. Sed qui
fit, ut nobis aliquid tribuamus? Ipsi namq; omnia bona o-
mnisq; gloria, nobis autem quid tribuendum nisi uituperi-
um, ignominia, confusio.

Ecce inquit, parvulum dedit e in gentibus, hoc est, &
pud me decretum est, quod inter omnes gentes, uehemen-
ter imminueris, uastaberis, euerteris: Contemptibilis es tu
ualde, præsens pro future. Sensus est, faciam ut ualde hu-
milieris & spernaris. Vide quām aduersetur spiritus car-
ni. Vult illa gloriam, & Deus adducit contemptum, quod
summe carnales abominantur.

Et unde

COMMENTAR. CAPUT I.

Et unde carnales superbiunt, inde maior illis confusio aduenit. Superbiunt ex diuitijs, potentia, munitionibus, prudentia mundi, & similibus, ideo subiunxit. Superbia cordis etc. Erat montuosa dum ea, propter quod aestimabant se à nemine vinciri posse. Proinde ait Dominus. Qui dicas in corde tuo &c. Quod di. Iudicas te invincibilem, sed si adhuc essem in locis absq; similitudine fortioribus ac munitionibus, inde detrahiam te, & abiiciam, & calcabo. Hic locus est insignis, cōtra omnem carnis fidutiam. Nam qui solus est omnipotens, & ex se uerus, id summe exigit, ut ei soli fidamus. Ex hoc quoq; textu, argumentum mani festissimum habes, quod nullibetutus est, quem Deus flagellare ac perdere uoluerit. Nemo siquidem est, qui possit crux à manu eius. Job. 10.

P A R S T E R T I A.

Si fures introissent ad te, silatrones per noctem, quomodo conticuisses. Nonne furati essent sufficientia sibi? Si uindemiarores introissent ad te, Nunquid saltem racemum re liquissent tibi? Quomodo scrutatisūt Esau, inuestigauerunt abscondita eius.

Qui in terrenorum abundantia superbiunt, illis & a quisime priuatur. Sic factum est filijs Esau, sic et cum multis quotidie facit Dominus. Ait ergo: Edom,